

Missionsprovinsen i Sverige

Vigningstal vid biskopsvigningen av Bengt Ådahl

Titus 1:5-9

Jag lämnade dig på Kreta för att du skulle ordna det som återstod och i varje stad insätta äldste efter mina instruktioner. En äldste ska vara fläckfri, en enda kvinnas man, och ha troende barn som inte kan beskyllas för att vara vilda eller upproriska. Församlingsledaren ska som Guds förvaltare vara fläckfri. Han får inte vara självgod, inte häftig, inte missbruka vin, inte vara våldsam eller girig, utan gästfri, godhjärtad, förståndig, hederlig, gudfruktig och behärskad. Han ska hålla sig till lärans tillförlitliga ord, så att han både kan uppmuntra med sund undervisning och tillrättavisa motståndarna.

Fyra moment från den upplästa texten:

Varje stad

Aposteln Paulus hade ett målmedvetet missionsperspektiv – församlingar i varje stad! Ja, ett sådant mönster ser vi i hans verksamhet. I bakgrunden finns HERRENS, den Uppståndnes kallelse och uppdrag: att omvändelse och syndernas förlåtelse skall förkunnas för alla folk – ett uppdrag som genomförs i Andens kraft.

Missionsprovinsen har ett påtagligt arv att förvalta med avseende på detta missionsperspektiv – att återevangelisera vårt land. Under de senaste åren har Församlingsplanteringsutskottet arbetat med en vision 20–20–20, d v s 20 församlingar i landets större 20 städer fram till år 2020. Arbetet pågår ... kanske är det dags att förnya visionen till 25–25–25?!

– Käre broder Bengt: jag påminner om och överlämnar enligt god apostolisk ordning att Du skulle ordna det som återstår, att – om möjligt – i varje stad i vårt land etablera församlingar och tillsätta ett andligt ledarskap, *presbyterer och episkoper* (två ord som i NT används sida vid sida).

Förvaltarskapet

Grundtextens ord har med *ekonomi* att göra, *oikonomon*. I ett annat sammanhang (1 Kor. 4) säger aposteln: *Alltså ska man se oss som Kristi tjänare och förvaltare av Guds hemligheter. Av en förvaltare krävs att han visar sig pålitlig.* I sammanhanget

finns ett tänkvärt uttryck för bibeltrohet: *... ni ska lära er den regeln när det gäller oss att inte gå utöver vad Skriften säger*. Petrus talar på ett liknande sätt om att vara *... goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd*. Det samlade intrycket är att ett sådant förvaltarskap också bär *korsets kännetecken*. I det biskopsbrev som Du får, finns en formulering enligt följande: *Om han så, även när han får dela sin Herres smälek, med trohet och nit förrättar den Heliga tjänst som blivit honom anförtrodd, skall han som en pålitlig och förståndig förvaltare som har gett Herrens tjänare deras kost i rätt tid till slut få evig glädje*.

– Käre broder Bengt: Gud give Dig nåd att vara en pålitlig och förståndig förvaltare!

Livet

Den tredje aspekten som lyfts fram är tjänarens livsvandel, elementära sedliga krav. Församlingens ledare måste ha ett gott anseende. Kriterierna är i stort sett de samma som finns angivna i ett annat sammanhang, nämligen i 1 Tim. 3. Här påtalas med andra ord *exemplis makt* – det har med *trovärdighet* att göra. Lite längre fram i Titus-brevet talas om att presbyterer *... ska vara nyktra, värdiga och förståndiga, sunda i tro, kärlek och tålmod*. Det grekiska ordet – *sofrosyne* – är svåröversatt. Det betyder *... det rätta måttet på allt ...* att vara klok, leva ärbart, att visa förstånd. Vi förstår att detta inte är någon mänsklig konstruktion eller kvalifikation, utan något som skapas i lärjungaskapet, i Andens skola, i ett helgat liv i gemenskapen med Jesus Kristus.

En dansk kyrkoledare har uttryckt något av detta på följande sätt:

Det tål att notera, att tyngden i den bibliska ledarskapsidealen inte handlar om kompetenser, men om personlighet och själsegenskaper. Ledarskapsförmåga är inte utan betydelse, inte alls, men det specifikt kristna / kristliga ledarskapet kopplas inte främst till förmågor och kompetenser, utan till ledarens personlighet och karaktärsdrag.

Biskopsbrevet lyfter också fram denna sida på följande sätt: *... vaka över att kristlig ordning och helig vandel främjas i kyrkan samt leva så att hans liv blir till föredöme för alla och ingen till anstöt*.

– Käre broder Bengt: Gud give Dig nåd att fortsätta följa denna uppmaning om livet!

Läran

Det fjärde momentet berör den sunda, hälsosamma läran. Redan inledningsvis har aposteln talat om ... *att föra Guds utvalda till tro och insikt om den sanning som hör till gudsfuktan*. Därför skall presbyterer ... *hålla sig till lärans tillförlitliga ord ...* Pastoralbreven återkommer ständigt till detta: att ha mottagit ett givet budskap från Jesus Kristus och att på ett oförvanskat sätt ge det vidare. Detta moment är inte okomplicerat i vår tid – har i och för sig förmodligen aldrig varit enkelt! Men vår samtid präglas av ett paradoxalt fenomen: behovet av god ledarskapsauktoritet när samtidigt auktoritet överlag starkt ifrågasätts. Att hålla sig till lärans tillförlitliga ord har en dubbel avsikt: 1) att ... *uppmuntra med sund undervisning*, och 2) att ... *tillrättavisa motståndarna*. D v s å ena sidan behovet av en positiv, konstruktiv undervisning i den kristna tron, och å andra sidan ett uppdrag av mer apologetisk karaktär. Biskopsbrevet har formuleringar angående detta: ... *att alltid förbli vid Guds rena Ord, stå emot all falsk och villfarande lära ... omsorgsfullt tillse att Jesus Kristus enligt Guds Ord rätt förkunnas och att de heliga sakramenten utdelas efter Hans instiftelse*.

– Käre broder Bengt: Gud give Dig nåd att fortsätta följa denna uppmaning om läran!

Bengt, jag har lyft fram fyra aspekter från texten i Titusbrevet:

1. Varje stad
2. Förvaltarskapet
3. Livet
4. Läran

Dessa punkter i viningstalet är givetvis här och nu primärt riktade till Dig. Men i Ditt uppdrag behöver Du, i biblisk mångfald och variation, påminna oss i biskops- och prästkollegiet om dessa moment. Det ser vi fram emot och samtidigt följer vi Dig i förbön!

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, såsom det var av begynnelsen nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

Göteborg 2019-04-27

+ Roland Gustafsson